

huri narmatus, ta xargas juanist maha ja üt-
les, küi minu piitsa took ta meele perest jälle
pähä, et ta tõine sõrd niinda joobnons ei joo
et kõorma õffa talwel magama jääb ja en-
nast furnons wõib külmata. Ta (tõmmus) temps
juandile paar head firmanot piitsuga wasta per-
fet, se awitas. Juust xargas xorma õtseft maha,
ütles: „u' wai, küi se elap xibe. Minu arwape,
finul elap elawons tegew piitsa, minu ol' tük
ain furnu, firnu piitsa teap teap minu elawons.“

Kutstar twendab: „Ja selle piitsa abil wõib fur-
naksi elawons teha.“ Juust ütles: „Müüb se piitsa
minule.“ Kutstar wustur: „Munsa 50 rubla fadi
xõhe ta ornule.“ Juust untu kutstarile 50 rupla
ja fui piitsa ornale, ise mõttes: Mul kodu on
wana naine, koppin selle p maha, piitsa abil
õratan ta elole, siis ta faal palje nroremans.

Kuuda mõeldud niinda tehtud, juust koppis
kui kodu fui, naise furnons, wõttis piitsa per-
fi ja perfi w' naine õrka ega õrkagi üles.

Müüb fui juust wru et ta petatud oli, mütle-
waida ta piitsa abil selle ruha jälle kätte juans
mis ta tümā wst oli munonid, mümure fui
ta mõttega õige järje pääle.

Ta lürs xuiwas juure tee õure ühe augu maa
jüfe, teki juure (tulle) tule üles ja purni hula
tutifed muna xuiw tulese, xui need iõnu xui-
mure fuid, purni ta need xuumad munonid au-
gu jüfe, siis wce kattel nende pääle, katta üm-
bert purni ta müttastega xirni, et xiwid sellegale
filmu ei paista, ja ka et xiwide xuumus xõik
katta juans jääb. Kui ta müüd selle tööga wale-
mis oli, ja xedagi niigi teid mõõda tulema, siis
uunus ta piitsuga katta pexfuma, xõik kes mis.
Ta lõpsid naurafid ja petafid juuti ja pefafid
tädi telons õk rumalons. Mümure fuidab iõu
juure herra fuidat mõõda, se (õrwitas) nauras kaa
wote juuti tõd, wimure jüllis õlofe tee pääle
lüks ise kutfuma mis se rumalons awatati
juut õmmati teeb. Kui herra juuti juure